

چند نفس مانده تا رمضان

ورود به ایام خاص آداب خاص خود را دارد، مانند: آداب ایام اعتکاف یا عید غدیر، در این میان، ماه مبارک رمضان، به خاطر برجستگی های این ماه و اهمیت ویژه آن در زندگی و آخرت انسان، دانستن و رعایت آداب ورود به این ماه به انسان کمک می کند که نهایت استفاده را از این ماه پر برکت ببرد و در مقابل غفلت از این موضوع (آداب ورود به ماه رمضان) و عدم رعایت آن ممکن است بهره مندی انسان از این ماه را کم کرده و یا یک غفلت کوچک، زحمات انسان در این ماه رحمت الهی را، از بین ببرد.

خداوند برای ماه رمضان دو ماه را مقدمه قرار داد؛ ماه ولایت را که ماه رجب است؛ دروازه ورود قرار داد و بعد ماه پیامبر را که شعبان است و پس از آن ماه رمضان و شهر ا. این گویای اهمیت و ویژگی ماه رمضان است و پیامبر عظیم الشان اسلام (ص) آخرین جمعه ماه شعبان خطبه ای می خواند و در این خطبه توجه می دهد به اینکه باید استقبال عظیمی از ماه رمضان صورت گیرد. می فرماید: "... قد اقبل الیکم شهرا..." یعنی ماه خدا به سوی شما روی کرد و مؤمنین را به استقبال از این ماه آماده می کند و به توصیف این ماه می پردازد.

پیامبر ماه رمضان را ضیافت ا. یعنی مهمانی خدا هم نامیده است یعنی باید به آداب مهمانی رفتن توجه کرد. به طور طبیعی انسان از هر دین و فرهنگ و آئینی باشد برای رفتن به میهمانی آدابی دارد اول از همه پاک کردن خود از هر چه که ناخوشایند میزبان است تا جلب توجه میزبان را داشته باشد، مرتب کردن خود و حتی آماده کردن ذهن و ضمیر خویش را دارد. حالا هر چه میزبان بالاتر و مهمتر باشد این آمادگی و حساسیت بالاتر و ظریفتر و کاملتر می شود و واقعا ما چه میزبانی بالاتر از ذات باری تعالی می توانیم تصور کنیم بنابراین باید توجه در اینجا ویژه باشد.

کمتر از یک روز به ماه میهمانی پروردگار عالم باقی مانده است، بندگانی که بعد از دو ماه خودسازی و تهذیب نفس خود را برای بهره بیشتر از ماه مبارک رمضان آماده کرده اند، اکنون مشتاقانه منتظر ورود به این ماه هستند تا در بهترین شب سال که در ماه ضیافت الهی قرار دارد، امضای رضایت کردگار خویش را در پرونده اعمالشان دریافت کنند.

توصیه امام رضا(ع) برای لحظات آخر ماه شعبان

اباصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان به خدمت ثامن الحجج(ع) رفتم، حضرت(ع) فرمود: ای اباصلت! اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آن چه از این ماه مانده است، تقصیرهایی را که در ایام گذشته این ماه کرده ای و بر تو باد که رو آوری بر آنچه برای تو نافع است و دعا و استغفار بسیار کن و تلاوت قرآن مجید بسیار کن و به سوی خدا از گناهان خود توبه کن تا آنکه چون ماه مبارک در آید، خود را برای خدا خالص گردانیده باشی و در گردن خود امانت مگذار و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و در دل خود کینه کسی را مگذار، مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که انجام می دادی، مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و بر خدا در پنهان و آشکار امور خود توکل کن و هر که بر خدا توکل کند خدا او را بس است و در بقیه این ماه این دعا را بسیار بخوان:

«اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ عَقَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ قَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ»؛

خدایا اگر در آن قسمت از ماه شعبان که گذشته ما را نیامرزیده ای در آن قسمت که از این ماه مانده بیامرزمان، به درستی که حق تعالی در این ماه بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان آزاد می کند.

دعای شب آخر شعبان و شب اول رمضان

شیخ طوسی از حارث بن مُغیره نَصْرِي روایت کرده که امام صادق(ع) در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان می خواند:

«اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجُوعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ قَسْبُلْنَا فِيهِ وَسَلِّمْنَا لَنَا وَتَسَلِّمْنَا مَنَا فِي يَسْرِ مَنَّا وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ أَحَدَ الْقَلِيلِ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ أَقْبِلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِأَرْكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَعَطَّنِي قَلَمٌ أَنْعَمَ وَرَجَّرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ قَمَا عُدْرِي قَاعَفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عَبْدِكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بِنُ عَبْدِكَ بِنُ أُمَّتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَى وَالْبَرَكَهَةِ عَلَى الْعِبَادِ فَاهْرُ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ

خدایا! این ماه مبارکی که قرآن در آن نازل گشته، آن قرآنی که راهنمای مردم شده و نشانه‌های روشنی از راهبری و جدا کردن میان حق و باطل است فرا رسیده پس ما را در این ماه سالم بدار و آن را در حال آسانی و تندرستی از ما بگیر، ای که اندک را بگیرد و بسیار قدردانی کند، این طاعت اندک را از من بپذیر خدایا از تو خواهم که برای من به سوی هر کار خیری راهی و از هر چه دوست نداری سر را هم مانعی قرار دهی ای مهربانترین مهربانان!

ای که گذشتی از من و از آن کارهای زشتی که در پنهانی کردم، ای که مرا به سبب دست زدن به گناهان نگیری گذشت، گذشت، گذشت تو را خواهانم ای بزرگوار! خدایا مرا پند دادی ولی من پند نگرفتم و از کارهای حرام خود بازماندنی ولی من بازنیاستادم پس چه عذری به درگاهت دارم، ای کریم! از من گذشت کن که عفو و گذشتت را خواهانم، خدایا از تو آسودگی هنگام مرگ درخواست دارم و گذشتت در وقت حساب را، گناه از بندهات بزرگ است پس باید گذشتت از جانب تو نیز نیکو باشد، ای شایسته پرهیزگاری و ای شایسته آمرزش عفو و گذشتت را خواهانم، خدایا! من بنده و فرزند بنده و فرزند کنیز توام ناتوان و نیازمند مهر تو هستم و تویی که دارای و برکت بر بندگانت فرو فرستی و تو چیره و توانایی کارهای بندگانت را

أَعْمَالُهُمْ وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُحْتَلِفَةً السِّنِّيَهُمْ وَالْوَأْنَهُمْ خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَكُنَّا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدْرِ اللَّهُمَّ ابْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَأَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوَالَاةِ أَوْلِيائِكَ وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ وَ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ الرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْحُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَالتَّصَدِيقِ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ

اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُتُوبٍ أَوْ قَرَحٍ أَوْ بَدَحٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ قَاسْتُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا يَوْعِدُكَ وَوَفَاءً يَعْهَدُكَ وَرِضًا يَقْضَاكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَعِيَّةً فِيهَا وَعِنْدَكَ وَأَثَرَةً وَطَمَئِينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ جَلْمِكَ تُعْصِي وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سَكَانَ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَبِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ صَلَوةٌ دَائِمَةٌ لَا تُحْصَى وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا عَيْزُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

شماره داری و روزیشان را قسمت کرده و زبان‌ها و رنگ‌هایشان را متفاوت کرد؛ آفرینشی پس از آفرینش دیگر و بندگانت دانش تو را ندارند و قدر تو را ندانند و همه ما نیازمند رحمت هستیم، پس ای خدا! رو از من مگردان و مرا در کردار و آرزو و امور مربوط به قضا و قدر از شایستگان خلق خویش قرارم ده خدایا زنده ام بدار به بهترین وضع زندگی و بمیرانم به بهترین مردن (یعنی) با دوستی دوستان و دشمنی با دشمنان و رغبت به درگاهت و ترس و خشوع از تو و وفاداری و تسلیم بودن در برابر تو و تصدیق کردن کتاب تو (قرآن) و پیروی از روش پیغمبرت،

خدایا آنچه در دل دارم از شک و تردید یا انکار یا ناامیدی یا خوشی یا گردن فرازی یا اسراف در خوشگذرانی یا خودبینی یا خودنمایی یا شهرت جویی یا ایجاد دو دستگی یا دورویی یا کفر یا فسق یا گناه یا بزرگ طلبی یا چیزهای دیگری که تو دوست نداری پس ای پروردگارا! از تو خواهم که آن را تبدیل کنی به ایمان به وعدهات و وفاداری به پیمان و خوشنودی به قضا و قدرت و پارسایی در دنیا و اشتیاق به آنچه نزد تو است و فضیلتی و آرامشی و توبه خالص، این را از تو خواهم ای پروردگار جهانیان! خدایا تو را به خاطر بردباریت نافرمانی کنند و به طمع جود و کرمت اطاعت کنند، پس گویا نافرمانی‌ات نکرده‌اند و من با کسانی که نافرمانی‌ات نکردند همه ساکنان زمین تو هستیم، تو بر ما به فضل خویش بخشنده باش و به نیکویی بازگردنده، ای

مهربانترین مهربانان! و درود خدا بر محمد و آل او درودی همیشگی که به شماره و عدد درنیاید و اندازه‌اش نتواند جز تو ای مهربانترین مهربانان!

<https://www.otaghkhabar24.com/news/171463> **Source URL:**